

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym
(druk nr 361)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Celem przedmiotowej ustawy, zgodnie z uzasadnieniem do projektu, jest umożliwienie nadania cechy identyfikacyjnej (numeru identyfikacyjnego pojazdu albo numeru nadwozia, podwozia lub ramy) pojazdom zabytkowym, które nie miały oryginalnie naniesionej żadnej takiej cechy. W myśl uzasadnienia, ustawa zmierza również do nadania cechy identyfikacyjnej pojazdom zabytkowym, które "z różnych względów nie posiadają żadnej cechy identyfikacyjnej".

Przedmiotowa ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 28. posiedzeniu w dniu 7 listopada 2008 r. w oparciu o projekt Komisji Nadzwyczajnej "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji. Kierunek zmian zawarty w projekcie uzyskał poparcie Rady Ministrów. Projekt został skierowany do pierwszego czytania w Komisji Infrastruktury. Poprawki wprowadzone przez komisję uwzględniały propozycje przedstawione w stanowisku Rady Ministrów. W trakcie drugiego czytania, nie zostały zgłoszone nowe poprawki. Ustawa została uchwalona w brzmieniu zaproponowanym przez komisję.

III. Uwagi szczegółowe

Zgodnie z dodawanym w art. 66a ust. 2 pkt 7 ustawy, starosta właściwy w sprawach rejestracji pojazdu wydaje decyzję o nadaniu cech identyfikacyjnych w przypadku pojazdu zabytkowego nieposiadającego cech identyfikacyjnych, dla którego jest ustalone prawo własności. Powyższe okoliczności, w myśl nowelizowanego przedmiotową ustawą art. 66a ust. 3, podlegają potwierdzeniu w pisemnej opinii rzeczoznawcy samochodowego.

Wątpliwości budzić może szerokie określenie nowej przesłanki nadania cechy identyfikacyjnej (art. 66a ust. 2 pkt 7). Przesłanka ta obejmuje wszystkie wypadki nieposiadania przez pojazd zabytkowy takiej cechy. Jednocześnie przesłanki nadania nowej cechy, określone w obowiązującym art. 66a ust. 2 pkt 2 - 6, obejmują już sytuacje, kiedy cecha identyfikacyjna każdego pojazdu, a więc także pojazdu zabytkowego uległa zatarciu lub sfalszowaniu, czy też skorodowaniu albo zniszczeniu podczas wypadku drogowego lub podczas naprawy. Wobec brzmienia pkt 2 - 6 przesłanka "nieposiadania cechy" wydaje się nieuzasadniona i jako taka budzić może wątpliwości interpretacyjne. Należałoby rozważyć, czy dostateczną nową przesłanką dla nadania cechy identyfikacyjnej pojazdowi zabytkowemu nie powinna być okoliczność nieposiadania cechy oryginalnie naniesionej przez producenta. W tym przypadku wydaje się również zbędne dookreślenie, że pojazd powinien mieć ustalone prawo własności.

Wątpliwości budzi także określenie przedmiotu opinii wydawanej przez rzeczoznawcę. Nowelizowany ustawą art. 66a ust. 3 odnosi się, w obecnym brzmieniu, do ust. 2 pkt 6 tego artykułu. Okoliczności stwierdzane opinią dotyczą więc sytuacji, w których cecha identyfikacyjna uległa skorodowaniu lub zniszczeniu, a przedmiot opinii (wskazanie na pierwotną cechę identyfikacyjną lub jednoznaczne wykluczenie ingerencji w pole numerowe w celu umyślnego jej zniszczenia lub zafałszowania) jest skorelowany z tymi okolicznościami. Art. 66a ust. 3, w brzmieniu nadanym przedmiotową nowelizacją, wskazując na konieczność wydania opinii w przypadku okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 7, nie formułuje na nowo adekwatnego przedmiotu opinii.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:
  - a) w lit a, pkt 7 otrzymuje brzmienie:
    - "7) zabytkowego, w którym cecha identyfikacyjna nie została umieszczona.",
  - b) w lit b, w ust. 3 po wyrazie "zafałszowania" dodaje się wyrazy ", albo wskazywać na brak oryginalnie umieszczonej cechy identyfikacyjnej".

Szymon Giderewicz

Legislator